

Flux i reflux del talent

El Massachusetts General Hospital de la Universitat de Harvard ha fitxat Josep Baselga, director del servei d'oncologia de la Vall d'Hebron. És un fet important: aquesta operació dóna la mesura de l'excel·lència investigadora i de la capacitat de direcció del doctor Baselga.

El Massachusetts General Hospital de la Universitat de Harvard ha fitxat Josep Baselga, director del servei d'oncologia de la Vall d'Hebron. És un fet important: aquesta operació dóna la mesura de l'excel·lència investigadora i de la capacitat de direcció del doctor Baselga. Perquè els de Harvard han vist en ell la persona adient per a activar una gran operació de recerca clínica i de medicina translacional en un dels hospitals més importants del món. Fa tot just unes poques dècades, quan els nostres científics emigraven als països més avançats, ho feien per pura necessitat: ací no hi havia les condicions materials i intel·lectuals per a desenvolupar una carrera competitiva. Les circumstàncies han canviat força. Ara és possible, en alguns centres de recerca i en algunes universitats, de mantenir grups d'investigació de qualitat contrastable, situats a la frontera del coneixement. Tanmateix, les dificultats per a assolir aquestes cotes poden ser colossals. Impera l'asfíxia burocràtica i la rigidesa, i la immobilitat de l'organigrama impedeix, molt sovint, la captació i el flux de talents. L'endogàmia i el nepotisme són encara, en moltes universitats, una patologia endèmica i perniciosa. L'economista Andreu Mas-Colell disposa una nova política científica, basada no solament en la captació del talent sinó en l'esforç continuat per a crear unes condicions atractives i favorables per a mantenir-lo. Perquè el talent atrau més talent. I això ja ha donat els seus fruits tangibles aquests darrers anys en àrees de recerca molt originals i competitives. Gràcies al fet que els successius governs han sostingut en bona mesura aquesta visió estratègica, podem dir que a Catalunya hi ha una política científica raonable plasmada ara en el Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació. Un compromís d'estabilitat i de coherència, per damunt de les veleïtats partidistes, és essencial al futur del país. Però ara ve Harvard i s'emporta el doctor Baselga. Si fóra el cas que aquest gran oncòleg es desvinculàs totalment de la recerca de la Vall d'Hebron, seria tràgic. Segons que sembla, l'operació inclou la coordinació de les investigacions ací i allà, d'una manera cooperativa. Si això vol dir que hi haurà també un reflux de talent, amb investigadors i metges d'ací cap allà i d'allà cap ací, serà un gran èxit. Ara, inquieta que Baselga opine que, a diferència de la de la Generalitat, la política científica del govern central és erràtica i que la universitat, com a institució científica, falla (declaracions a La Vanguardia del 12 de març proppassat). Malgrat els avenços assolits a Catalunya en matèria de política científica, la fragilitat del sistema i els lligams amb unes rigideses estatals i administratives obsoletes aconsellen de mantenir-se sempre alerta. Per cert, l'esborrany de la nova llei de la ciència proposat fa poc pel govern Zapatero no resoldrà, ni poc ni molt, cap dels problemes principals que té molt ben diagnosticats la comunitat científica. Per a dir-ho a la manera de l'editorialista de Nature: d'una edat de plata en ciència podem tornar a una edat de bronze.

30 març 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)